

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 377/2014-24

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. júna 2014 v senáte predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej obchodnou spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj namietaného porušenia čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie postupom Okresného súdu Trenčín a jeho uzneseniami sp. zn. 60 Er/1885/2007 zo 14. mája 2012 (Rvp 1032/2014), sp. zn. 59 Er/1979/2007 z 25. júla 2012 (Rvp 1033/2014), sp. zn. 63 Er/15/2007 z 22. marca 2012 (Rvp 1034/2014), postupom Okresného súdu Prievidza a jeho uzneseniami sp. zn. 16 Er/1763/2007 z 30. októbra 2012 (Rvp 1035/2014 a Rvp 1744/2014), sp. zn. 16 Er/20/2009 z 11. júla 2013 (Rvp 1036/2014), sp. zn. 16 Er/1034/2008 z 21. mája 2013 (Rvp 1037/2014 a Rvp 1743/2014), sp. zn. 15 Er/566/2009 z 11. septembra 2012 (Rvp 1038/2014 a Rvp 1747/2014), sp. zn. 9 Er/1769/2007 z 18. januára 2013 (Rvp 1039/2014), sp. zn. 16 Er/1462/2007 zo 4. októbra 2012 (Rvp 1040/2014), postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou a jeho uznesením sp. zn. 2 Er/944/2008 z 8. apríla 2013 (Rvp 1041/2014), postupom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a jeho uznesením sp. zn. 1 Er/2573/2008 z 19. apríla 2012 (Rvp 1042/2014) a postupom Krajského

súdu v Trenčíne a jeho uzneseniami sp. zn. 16 CoE/26/2013 z 28. novembra 2013 (Rvp 1032/2014), sp. zn. 4 CoE/313/2012 z 31. októbra 2013 (Rvp 1033/2014), sp. zn. 16 CoE/27/2013 z 28. novembra 2013 (Rvp 1034/2014), sp. zn. 3 CoE/214/2012 z 8. apríla 2013 (Rvp 1046/2014), sp. zn. 4 CoE/307/2012 z 31. októbra 2013 (Rvp 1042/2014), sp. zn. 23 CoE /334/2013 z 9. decembra 2013 (Rvp 1035/2014 a Rvp 1744/2014), sp. zn. 3 CoE/247/2013 z 27. novembra 2013 (Rvp 1036/2014), sp. zn. 6 CoE/174/2013 z 26. novembra 2013 (Rvp 1037/2014 a Rvp 1743/2014), sp. zn. 3 CoE/245/2013 z 27. novembra 2013 (Rvp 1038/2014 a Rvp 1747/2014), sp. zn. 13 CoE/135/2013 z 27. novembra 2013 (Rvp 1039/2014) a sp. zn. 17 CoE/308/2012 z 24. októbra 2013 (Rvp 1040/2014) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 1032/2014, Rvp 1033/2014, Rvp 1034/2014, Rvp 1035/2014, Rvp 1036/2014, Rvp 1037/2014, Rvp 1038/2014, Rvp 1039/2014, Rvp 1040/2014, Rvp 1041/2014, Rvp 1042/2014, Rvp 1743/2014, Rvp 1744/2014 a sp. zn. Rvp 1747/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. III. ÚS 377/2014.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 31. januára 2014 a 17. februára 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“), ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy a čl. 14 dohovoru a čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) označeným postupom a uzneseniami Okresného súdu Trenčín, Okresného súdu Prievidza, Okresného

súdu Nové Mesto nad Váhom a Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (ďalej len „postupy a uznesenia okresných súdov“) a postupom Krajského súdu v Trenčíne a jeho označenými uzneseniami (ďalej len „postupy a uznesenia krajského súdu“).

Zo sťažností vyplýva, že sťažovateľka sa v rámci svojej podnikateľskej činnosti zaoberá inter alia poskytovaním úverov z vlastných zdrojov a v rámci svojej činnosti poskytla na základe zmlúv o úvere uzavretých s dlžníkmi úvery, ktoré boli títo povinní vrátiť podľa podmienok dojednaných v úverových zmluvách. Vzhľadom na skutočnosť, že dlžníci dobrovoľne nepristúpili k úhrade svojich záväzkov, ich pohľadávky voči sťažovateľke sa stali splatnými a v nadväznosti na podmienky dojednané v úverových zmluvách obsahujúce vo väčšine prípadov tzv. rozhodcovskú doložku boli sťažovateľkou začaté rozhodcovské konania pred ňou zvoleným rozhodcovským súdom. Následne boli na základe rozhodcovských rozsudkov vydaných v týchto konaniach začaté exekučné konania. V ďalších prípadoch boli na základe splnomocnenia udeleného dlžníkmi pri podpise úverovej zmluvy spísané splnomocnencami dlžníkov notárske zápisnice, ktoré sa taktiež stali exekučnými titulmi, na podklade ktorých boli v prospech sťažovateľky začaté exekučné konania. V priebehu exekučného konania bolo uzneseniami okresných súdov v sťažovateľkou napadnutých konaniach rozhodnuté o zastavení prebiehajúcich exekučných konaní. Krajský súd na odvolania sťažovateľky svojimi rozhodnutiami potvrdil napadnuté uznesenia okresných súdov ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii atakuje právne závery vyplývajúce z rozhodovacej činnosti okresných súdov a krajského súdu, ktorým vytýka ich nesprávnosť z hľadiska právneho posúdenia relevantných hmotnoprávných ustanovení príslušných právnych predpisov na predmetnú právnu vec sa vzťahujúcich a zároveň poskytuje ústavnému súdu vlastnú interpretáciu právnych predpisov vzťahujúcich sa na uvedené konania.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiada, aby ústavný súd vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, ako aj porušenie čl. 12 ods. 2 ústavy, čl. 14 dohovoru a čl. 47 charty postupom a uzneseniami

okresných súdov a postupom a uzneseniami krajského súdu v uvedených konaniach, zruší označené uznesenia okresných súdov a uznesenia krajského súdu, veci vráti okresným súdom na ďalšie konanie a sťažovateľke prizná finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom vedené pod sp. zn. Rvp 1032/2014 až sp. zn. Rvp 1034/2014, sp. zn. Rvp 1035/2014 až sp. zn. Rvp 1040/2014, sp. zn. Rvp 1743/2014 až sp. zn. Rvp 1744/2014, sp. zn. Rvp 1747/2014, sp. zn. Rvp 1041/2014 a sp. zn. Rvp 1042/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorým sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o ich spojení na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

Keďže sťažovateľke sú dobre známe všetky dôvody odmietnutia jej sťažností pre nedostatok právomoci vo vzťahu k postupom a uzneseniam okresných súdov a tiež pre zjavnú neopodstatnenosť vo vzťahu k postupu a uzneseniam krajského súdu, ústavný súd prihliadajúc na zásady procesnej hospodárnosti jej sťažnosti odmietol bez odôvodnenia [posledná veta § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne III. ÚS 242/2014)].

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2014